

Mamograf

MVDr. Jarmila Gričová

Mám kamarádku a ta má maminku učitelku. Kdysi dávno usoudila, že by si s ní měla promluvit o věcech „mezi námi děvčaty“. Začala tak, že se z toho časem stal pro nás dvě – tehdy nevymáchané pubertální huby – slogan, který přetrval dodnes, kdy je od puberty daleko a nám zbyly jenom ty huby. Tato dobrá matka totiž pravila „Život ženy je spojený s utrpením. Až budeš starší, řeknu ti víc“. Shodou okolností si k tomuto sdělení vybrala chvíli, kdy si její dcera nesla domů svou první hormonální antikoncepci a na rozdíl od matky měla pocit, že jí život zralé ženy nese jednu rozkoš za druhou. Čas však oponou trhnul a najednou jsem si začala uvědomovat, že v životě ženy je opravdu pár chvil, které by s chutí měnila s kýmkoliv.

Jsem ve věku, který se v knihách označuje jako vrcholná zralost a v časopisech mě přesvědčují, že na mě leze druhé mládí. Stejně časopisy mě ale také přesvědčují, abych chodila na pravidelné kontroly k zubaři, kardiologovi, endokrinologovi, a jiným odborníkům, gynekologa nevyjímaje. V tomto ohledu mám ale štěstí. Má gynekoložka je i mou kamarádkou a proto je každá návštěva (tedy zatím byla) záležitostí, ve které se v rovném poměru mísí nepříjemná prohlídka a pozdější příjemná káva, u které probereme vše, co je důležité a co nemá s medicínou příliš mnoho společného.

Poslední gynekologická návštěva však proběhla trochu jinak než obvykle. Po prohlídce na mě kamarádka upřela ostrý pohled a zeptala se: „Co mamograf? Kdy jsi tam byla naposled?“ Nevtipkovala jsem, že kavárnu tohoto jména neznám, a jenom jsem pokrčila rameny. Odpovědí mi byl blesk modrého oka a vzápětí mi vstrčila do ruky žádanku, a doporučila mi, abych se zašla rychle objednat. Nevím, jak vám, ale mě tentokrát obligátní káva nějak hořkla v ústech.

Objednání proběhlo hladce, termín jsem obdržela na konec září a klidně jsem odjela na dům. Tam mi zhruba měsíc před plánovaným vyšetřením začaly potíže: prs byl horký a bolel, bolest vystřelovala až do zad, občas mi trnula ruka. Nemám lékařské vzdělání nadarmo, takže diagnóza byla jasná a mé perspektivy zase chmurné. Na rodinu jsem se střídavě rozčilovala a střídavě je odprošovala za vše, co jsem jim udělala... no prostě pro nezúčastněného kabaret, pro zúčastněné horor.

Když nastal moment vyšetření, byla jsem opravdu hodně rozklepaná a než jsem na Zelený pruh přišla, měla jsem nervy nadranc. Ke všemu utrpení se přidala ještě nedůstojná poloha, do které mě sestřička napasovala pod mamograf. Byla jsem částečně narovnaná a částečně shrbená, musela jsem zároveň dřepět a zároveň stát a ještě jsem měla ruku zapaženou jako moravský šuhaj při odzemku.

Vyšetření proběhlo a na rozdíl od papírů, které všude visely a vysvětlovaly, že se půl hodiny nic dít nebude, mě volali už po dvaceti minutách. Půvabná paní doktorka mi vysvětlila, že je vše v naprostém pořádku a na můj dotaz, zda si nespletli snímky, se jenom vědoucně usmála. Asi má s podobnými dotazy své zkušenosti. Byla jsem z výsledku tak nadšená, že jsem ani nečekala na výtah a vyběhla dvě patra z podzemí na sluníčko pěšky. Až nahoře jsem si uvědomila, že mě záda nebolí a v prsu nic necítím. Ve chvíli, kdy mě sestřička rovnala do té nedůstojné polohy pod přístroj, mi totiž povolil páteří blok, který byl první a zásadní příčinou všech mých potíží.

Moderní babictví 8, 2005

Přišla jsem domů, rodině vysvětlila důvod mého hrozného chování z posledních týdnů a uvědomila si, že se ze mě stal bez vlastní vůle průkopník nových lékařských směrů. O tom, že mamograf je preventivní a vyšetřovací záležitost, se dočtete v každé lékařské učebnici. Já však můžu odpřísáhnout, že jde i o léčebnou metodu, která zabere i tam, kde zklame vše ostatní.